

Nr 445

Av herr Rimmerfors m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till nykterhetsorganisationer m. m.

Av de olika slag av statsbidrag som utgår till det frivilliga nykterhetsarbetet betraktar nykterhetsrörelsen själv *grundbidragen* som de viktigaste. Med största beredvillighet och med anspänning av alla krafter och resurser har den gått in för att så långt den förmår utnyttja de *speciella* bidragen för att enligt samhällets önskemål få fram starkare intensitet och större räckvidd i det allmänna upplysningsarbetet i alkoholfrågan samt att vinna i första hand ungdomen som medlemmar i rörelsen eller i allmänna fritidsgrupper som icke förutsätter medlemskap i den organisation som driver denna gruppverksamhet. Då de speciella bidragen (»uppmuntringsbidragen») endast utgår med högst 50 procent av kostnaderna för särskilda avgränsade aktioner, måste nykterhetsrörelsen själv därtill lägga de övriga direkta kostnaderna och uppehålla en tillräckligt stor administrativ apparat, tillräckligt många instruktörer o. d. för att kunna steg för steg driva verksamhet för vilken speciella bidrag kan erhållas. Och detta att endast uppehålla den egna organisationsapparaten centralt och lokalt medför ständigt stegrade kostnader.

Grundbidragen fördelas inom nykterhetsrörelsens olika organisationer efter medlemsantal. Om bidraget till sitt belopp blir oförändrat innebär detta att bidraget per medlem räknat *skärs ned* i takt med att medlemsantalet stiger. Under åren 1957 och 1958 ökade den svenska nykterhetsrörelsen sitt medlemsantal med drygt 10 procent eller med 32 500 till nära 330 000. Därtill kommer de grupper som bedriver nykterhetsarbete inom de kristna samfundens ram. Ökningen har *fortsatt* under 1959 och torde nu vara uppe i *minst* 15 procent. Särskilt stark är ökningen inom Motorförarnas helykterhetsförbund. Inom hela nykterhetsrörelsen har den allmänna rekryteringsverksamheten under de senare åren ännu mer än tidigare inriktats främst på tonårsungdomen. Rörelsen har fattat sin uppgift i första hand vara just den att i den nya epoken med »fri sprit» söka göra en insats för att bidra till ansträngningarna att klara ungdomen. Detta har skett under en rad år då tonårsgrupperna befunnit sig i rask stegring inom hela befolkningen och nu närmar sig toppsiffrorna.

Det är självfallet att en nykterhetsrörelse som ständigt nyrekryterar unga medlemmar — nedre gränsen för inträde i de vuxnas avdelningar är 13—14 år — måste lägga ned mycken kraft och kostnader på att skola dessa medlemmar, utbilda ledare och instruktörer för verksamheten i raskare takt

och större omfattning än om medlemsmaterialet vore övervägande mogna människor.

Det förefaller vara en blygsam begäran att grundbidragen till nykterhetsorganisationerna för budgetåret 1960/61 uppskrives med 15 procent ytterligare utöver de 400 000 kr som statsverkspropositionen upptar eller till 460 000 kr, desto mer som varken ökning av antalet instruktörer inom nykterhetsrörelsen med statsbidrag eller höjning av instruktörsbidragens storlek nu kunnat föreslås av departementschefen, ehuru detta också måste vara mycket angeläget för uppehållande av det frivilliga nykterhetsarbetets omfattning och standard.

Med hänvisning till denna motivering och ytterligare understrykande av att även grundbidragen till nykterhetsrörelsen ytterst kommer den samlade ansträngningen att »klara ungdomen» till godo hemställer vi,

att grundbidragen till nykterhetsrörelsen höjes med 60 000 till 460 000 kr för budgetåret 1960/61.

Stockholm den 27 januari 1960

Einar Rimmerfors

Axel Gustafsson

Sven Gustafson

Ove Gansmoe

Henning Carlsson

Arvid Nilsson

i Huskvarna

i Lönsboda

Olaus Nyberg

Jan-Ivan Nilsson

Bertil von Friesen

i Tvärålund

Margit Vinge

Olof Hammar

Einar Hæggblom

Hj. Ahman

S. Rimås

Sven Antby

Eric Nelander

Yngve Hamrin